

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.10.1980, sp. zn. 11 Tz 62/80, ECLI:CZ:NS:1980:11.TZ.62.1980.1

Číslo: 34/1981

Právní věta: K zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. není třeba, aby vina pachatele byla zjištěna. Musí však být zjištěny takové skutečnosti, které umožňují posoudit, jaký trest, k němuž by trestní stíhání mohlo vést, by byl obviněnému uložen.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.10.1980

Spisová značka: 11 Tz 62/80

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 172 odst. 2 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1981 sb. rozh.

K zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. není třeba, aby vina pachatele byla zjištěna. Musí však být zjištěny takové skutečnosti, které umožňují posoudit, jaký trest, k němuž by trestní stíhání mohlo vést, by byl obviněnému uložen.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 24. 10. 1980 sp. zn. [11 Tz 62/80.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocné usnesení obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 27. března 1980 sp. z. 1 T 148/79 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Obvodnímu soudu pro Prahu 6 podal prokurátor návrh na potrestání obviněného Z. M. pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se obviněný měl dopustit tím, že od 5. 6. 1979 do současné doby neplnil podmínky ochranného dohledu, který mu byl uložen rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 23. 1. 1979 sp. zn. 1 T 223/78, a to tím, že se bez omluvy nedostavoval k pravidelným hlášením na MO VB Petřiny, nepředkládal výplatní pásky ani jiné doklady o zdroji své obživy a nehlásil svá vzdálení útvaru VB.

Obvodní soud věc projednal v hlavním líčení a usnesením ze dne 27. března 1980 sp. zn. 1 T 148/79 podle § 314d za použití § 314c odst. 1 písm. d) tr. ř. s odkazem na ustanovení § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. trestní stíhání obviněného pro tento skutek zastavil. Usnesení obvodního soudu pro Prahu 6 nabylo právní moci dne 1. dubna 1980.

Proti tomuto usnesení obvodního soudu pro Prahu 6 podal ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona ve prospěch i v neprospěch obviněného Z. M. Především namítl, že soud nezjistil skutečný stav věci natolik, aby mohl dospět k závěru, že trestní stíhání obviněného může vést k uznání viny a k uložení trestu odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby § 7 zák. č. 150/1969 Sb., neboť neproověřil náležitě obhajobu obviněného. Tím porušil zákon v neprospěch obviněného. Dále namítl, že obviněný je recidivista, který projevuje sklon k nerespektování povinností. Pachateli přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí může být uložen trest odnětí svobody až na šest měsíců. Vzhledem k narušenosti obviněného a skutečnosti, že předchozí tresty zůstaly u něho bez výchovného účinku, přicházelo za předpokladu, že jej bude možno uznat vinným, v úvahu uložení trestu odnětí svobody při horní hranici zákonné trestní sazby. Takový trest však není zcela bez významu vedle trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti měsíců, který obviněný nyní vykonává, a trestní stíhání obviněného nemělo být z toho důvodu zastaveno.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu uvedeném v § 267 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Nemusí být bezpečně zjištěna vina, aby bylo možno postupovat podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. o zastavení trestního stíhání. Z návěty § 172 odst. 2 tr. ř. totiž vyplývá, že trestní stíhání tu může zastavit vyšetřovatel nebo prokurátor již ve stadiu přípravného řízení a v řízení o přečinu může prokurátor věc odložit (§ 179e odst. 1 písm. d/ tr. ř.), jestliže je trestní stíhání neúčelné vzhledem k okolnostem uvedeným v § 172 odst. 2 tr. ř. K rozhodnutí tedy může dojít v době, kdy otázka viny nemusí být ještě bezpečně zjištěna. Bezpečně je tato otázka podle trestního řádu zjištěna teprve pravomocným rozhodnutím soudu v otázce viny. Smyslem uvedeného zákonného ustanovení je zejména ekonomika řízení, které nemusí být dále konáno, jsou-li dány podmínky uvedené v § 172 odst. 2 tr. ř. To dále plyne i ze slov „k němuž může stíhání vést“ uvedených v § 172 odst. 2 tr. ř., podle nichž jde o možný budoucí důsledek a nikoliv o důsledek nutný, o jaký by šlo v případě bezpečného zjištění, zda se stíhaný skutek stal a zda jej spáchal obviněný.

Dále Nejvyšší soud ČSR uvedl, že nebyly splněny další podmínky pro zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.